

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201055
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2021:3619201055.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu FINANC PARTNERS s.r.o., so sídlom Partizánske, Jesenského 230/7, IČO: 36 783 323, v spore zastúpeného JUDr. Marianou Pirtánovou, advokátkou so sídlom v Partizánskom, Moyzesova 471/1 proti žalovaným X/ Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., V. Y. XXX/XX a X/ M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., V. Y. XXX/XX, o zaplatenie 19 100 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 19 100 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 19 100 € odo dňa 07.09.2019 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach vo výške najmenej 530 € vždy k poslednému dňu v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého nezaplateného plnenia.

II. Žalobca má proti žalovaným v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, vo výške o ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovaným v I. a v II. rade spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 19 100 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne z uvedenej sumy od 07.09.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

(2) Žalobu odôvodnil tým, že je spoločnosťou, ktorá sa okrem iného zaoberá poskytovaním pôžičiek nebankovým spôsobom. Dňa 15.10.2014 bola medzi ním ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 634/2014, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 4 700 €. Žalovaní sa úver zaviazali splatiť do 15.04.2015. Dňa 06.03.2015 bol medzi nimi uzavretý Dodatok č. 1 k Zmluve o úvere č. 634/2014, predmetom ktorého bolo navýšenie istiny o sumu vo výške 4 700 €. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver celkovo vo výške 9 400 € do 06.09.2015. Dňa 31.08.2015 bol medzi nimi uzavretý Dodatok č. 2 k Zmluve o úvere č. 634/2014, predmetom ktorého bolo navýšenie istiny o ďalšiu sumu vo výške 4 700 €. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver celkovo vo výške 14 100 € do 06.03.2016. Dňa 17.02.2016 bol medzi nimi uzavretý Dodatok č. 3 k Zmluve o úvere č. 634/2014, predmetom ktorého bolo navýšenie istiny o sumu vo výške 5 000 €. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver celkovo vo výške 19 100 € do 06.09.2016. Žalovaní si neplnili povinnosť vyplývajúcu im zo zmluvy a z dodatkov. Dňa 28.02.2019 im bola zaslaná výzva na splnenie si povinností vyplývajúcich zo zmluvy, ktorá im bola doručená 06.03.2019. Svoje záväzky si neplnili, preto im žalobca oznámil dňa 15.04.2019 začatie výkonu záložného práva na uspokojenie svojej pohľadávky zo zmluvy. Dňa 16.07.2019 im bola zaslaná prostredníctvom právneho zástupcu predžalobná výzva, na ktorú nereagovali. Žalovaní napriek výzvam neuhradili dlh v celom rozsahu. Žalobca si uplatňuje len nárok na zaplatenie istiny vo výške 19

100 € a zákonný úrok z omeškania 5% ročne z istiny od 07.09.2016 do zaplattenia. Dohodnutý úrok ani zmluvnú pokutu si neuplatňuje.

(3) Ako dôkazy označil v žalobe Zmluvu o úvere č. 634/2014 zo dňa 15.10.2014, Dodatok č. 1 k Zmluve o úvere č. 634/2014 zo dňa 06.03.2015, Dodatok č. 2 k Zmluve o úvere č. 634/2014 zo dňa 31.08.2015, Dodatok č. 3 k Zmluve o úvere č. 634/2014 zo dňa 17.02.2016, Výzvu č. 1 na splnenie si povinnosti vyplývajúcich zo zmluvy o úvere zo dňa 28.02.2019, Oznámenie o začatí výkonu záložného práva po splatnosti pohľadávok vyplývajúcich zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 634/2014 zo dňa 15.10.2014 zo dňa 15.04.2019 a predžalobnú výzvu zo dňa 16.07.2019.

(4) Súd v spore rozhodol platobným rozkazom zo dňa 20.08.2019 č.k. 6Csp/108/2019-43 tak, že žalobe vyhovel. Žalovaní v 1. a v 2. rade podali proti platobnému rozkazu včas odpor. Odôvodnili ho tým, že popierajú skutkové tvrdenia a právne závery žalobcu uvedené v žalobnom návrhu. Ten žiadajú zamietnuť. Namietajú tvrdenie, že dlhovali istinu 19 100 € a úrok z omeškania. Je pravda, že zmluvu a dodatky podpísali, ale tie nekorešponujú so skutočnosťou. Na základe zmluvy zo dňa 15.10.2014 im bola poskytnutá pôžička 4 700 € poukázaním na účet. Bezprostredne potom musel žalovaný v 1. rade odovzdať konateľovi žalobcu sumu 1 700 €. Následne žalobca vyhotovil Dodatok č. 1, na základe ktorého im bola na účet vložená suma 4 700 €, ktorú žalovaný v 1. rade bol opäť nútený ihneď vybrať a odovzdať v hotovosti konateľovi žalobcu Q. A. s tým, že touto sumou sa vypláca úver 4 700 € z prvej zmluvy. Istina 4 700 € bola vrátená. Zostatok istiny mal teda predstavovať sumu 4 700 €, nie 9 400 €, respektíve sumu 3 000 €, keďže žalovaný v 1. rade musel už pri poskytovaní prvej sumy 4 700 € vyplatiť žalobcovi sumu 1 700 €. Následne bol vyhotovený žalobcom Dodatok č. 2 z 31.08.2015, na základe ktorého im bola na účet vložená suma 4 700 €, ktorú bol žalovaný v 1. rade povinný ihneď vybrať a odovzdať v hotovosti konateľovi žalobcu Q. A. s tým, že sa vypláca úver 4 700 € z Dodatku č. 1. Istina 4 700 € z Dodatku č. 1 bola žalobcovi vrátená. Údaj v Dodatku č. 2, že istina predstavuje sumu 14 100 € je preto nepravdivý, istina mala predstavovať sumu 4 700 €. Následne im žalobca vyhotovil Dodatok č. 3 z 17.02.2016, na základe ktorého im bola na účet vložená suma 5 000 €, ktorú žalovaný v 1. rade bol opätovne nútený ihneď vybrať a odovzdať v hotovosti konateľovi žalobcu Q. A., a to v časti 3 700 € s tým, že sa takto vypláca úver 4 700 € z Dodatku č. 2 z 31.08.2015. Istina 4 700 € z Dodatku č. 2 z 31.08.2015 bola žalobcovi vrátená. Údaj v Dodatku č. 3, že istina predstavuje sumu 19 100 € je preto nepravdivý, keďže istina mala predstavovať sumu 5 700 €. Okrem toho žalovaný v 1. rade vyplatil konateľovi žalobcu Q. A. v hotovosti v roku 2016 sumu 5 000 €. Celkovo vyplatil žalovaný v 1. rade konateľovi žalobcu na úver:

- sumu 1 700 € z prvej poskytnutej sumy na základe Zmluvy z 15.10.2014,
- sumu 4 700 € z druhej poskytnutej sumy na základe Dodatku z 06.03.2015,
- sumu 4 700 € z tretej poskytnutej sumy na základe Dodatku z 31.08.2015,
- sumu 3 700 € zo štvrtej poskytnutej sumy na základe Dodatku z 17.02.2016,
- sumu 5 000 € v roku 2016.

Celkovo vyplatil žalovaný v 1. rade žalobcovi sumu 19 800 €, teda istina 19 100 € bola dávno vyplatená a žalobca nemá voči žalovaným reálne žiadnu pohľadávku.

Okrem toho namietajú absolútnu neplatnosť právneho úkonu, pričom poukazujú na § 3, § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka a citujú ustanovenia § 52, § 52a, § 53, § 54 Občianskeho zákonníka, § 264, § 265, § 266 Obchodného zákonníka. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere považujú za neplatnú, pretože sa prieči dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku, taktiež odporuje zákonu a obchádza ho. Rovnako sú z uvedených dôvodov neplatné aj dodatky k nej.

Poukazujú na zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a na to, že právny vzťah sa má posudzovať podľa Občianskeho zákonníka. Podriadenie zmluvy režimu Obchodného zákonníka je podľa nich neprijateľnou zmluvnou podmienkou a právny vzťah založený zmluvou sa neradi podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, ale okrem zákona č. 129/2010 Z.z. aj Občianskym zákonníkom. Namietajú ako neplatné aj ďalšie dojednania týkajúce sa RPMN, zmluvných pokút, úrokov z omeškania, zabezpečenia úveru. Namietajú neplatnosť zmluvy v článku V - zabezpečenia úveru zriadením záložného práva a výkon záložného práva, keďže žalobca nemá proti nim reálne žiadnu pohľadávku. Jednalo by sa aj o neprimeraný výkon záložného práva, ktorý nepožíva súdnu ochranu. Poukazujú aj na to, že žalobca zneužil skutočnosť, že sa nachádzali vo finančnej tiesni, čo bolo dôvodom, že uvedenú zmluvu a jej Dodatky podpísali, hoci ich obsah nekorešpondoval so skutočnosťou a reálne nedlhovali sumy uvedené v dodatkoch a žalobca v žalobe vôbec neuvádza, že mu poskytnutý úver bol už vrátený.

(5) Ako dôkazy označili výsluch žalovaných, výpisy z banky o výberoch, judikatúru súdov (bez označenia, ktorú konkrétnu judikatúru majú na mysli).

(6) Súd uznesením zo dňa 07.10.2019 zrušil platobný rozkaz. Odpor žalovaných doručil právnomu zástupcovi žalobcu a umožnil mu vyjadriť sa k nemu.

(7) Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odporu v replike doručenej súdu dňa 16.10.2019 uviedol, že trvá na podanej žalobe. Žalovaní účelovo zavádzajú a svoje tvrdenia nepreukázali. Žalobca nemá vedomosť o žiadnych úhradách. Tvrdenia žalovaných považuje za účelové a absurdné. Poukázal na čl. III. ods. 3 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého sa úver považuje za splatený pripísaním na bankový účet veriteľa špecifikovaný v zmluve s uvedením dohodnutého variabilného symbolu a so správou pre adresáta - s popisom transakcie. Ak by žalovaní uhradili dlžnú sumu, žalobca by ju nevymáhal ani by nepodal žalobu. Žalovaní nepopierajú poskytnutie úveru, ale že úver uhradili. Čiastkové úhrady však nepreukázali, hoci ich zaťažuje dôkazné bremeno. Od žalobcu nemožno spravodlivo požadovať, aby preukázal neexistenciu určitej skutočnosti, teda že žalovaní platby neuhradili. Žalovaní sa len chcú vyhnúť povinnosti na úhradu sumy 19 100 €, ktorú si požičali a nevrátili. Taktiež poukázali na výzvu zaslanú žalovaným a oznámenie o začatí výkonu záložného práva, pričom ani na jednu písomnosť žalovaní nereagovali, nebránili sa. Žalovaní nijako nekonkretizovali, v čom sa zmluva prieči dobrým mravom, zásadám poctivého obchodného styku, odporuje zákonu a obchádza ho. Zmluva nemá také vady, ktoré by zakladali jej absolútnu neplatnosť. Žalobca žiada len istinu s tým, že úrok ani zmluvnú pokutu nežiada. Nesprávne uvedenie RPMN nemá vplyv na platnosť zmluvy, ale na bezúročnosť a bezoplatkovosť, pričom ale žalobca si žiadne úroky ani poplatky neuplatňuje. Uplatňuje si len zákonné úroky z omeškania, pričom vo vyjadrení cituje ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Nestotožňujú sa s tvrdením žalovaných o neprimeranom výkone záložného práva, uplatnenie záložného práva považujú za prostriedok na vymoženie zabezpečenej pohľadávky. Nie je rozporný s dobrými mravmi a hodnota nehnuteľnosti nie je v zrejmom nepomere k výške zabezpečovaného záväzku, preto nie je porušená zásada primeranosti ani proporcionality. Žalovaní neuzatvárali zmluvu ani dodatky v tiesni ani pod nátlakom, jednotlivé dodatky sa uzatvárali na ich žiadosť, pred podpisom si ich prečítali. Ich tvrdenia sú účelové a umelo vykonštruované.

(8) Súd repliku žalobcu doručil žalovaným v 1. a v 2. rade a umožnil im vyjadriť sa k nej.

(9) Žalovaní v duplike doručenej súdu dňa 22.11.2019 uviedli, že popierajú tvrdenia žalobcu, zotrvávajú na nedôvodnosti žalobného návrhu. Nepopreli, že podpísali zmluvu i dodatky k nej, ale ich obsah nekorešponduje so skutočnosťou. Znovu zopakovali tvrdenia, že zo sumy 4 700 € bol žalovaný v 1. rade nútený vyplatiť konateľovi žalobcu sumu 1 700 € a odovzdať mu ju v hotovosti bezprostredne po opustení Tatra banky. Uvedené bude na kamerových záznamoch spred banky. Rovnako aj sumu 4 700 € vyplatil žalovaný v 1. rade konateľovi žalobcu bezprostredne po opustení banky, istina preto po uzavretí Dodatku č. 1 mala predstavovať 4 700 €, respektíve 3 000 €, nie 9 400 €. Rovnako suma z Dodatku č. 1 bola vrátená žalobcovi, istina mala byť teda po vyhotovení Dodatku č. 2 vo výške 4 700 €, nie 14 100 €. Sumu 4 700 € uhradil žalovaný v 1. rade žalobcovi v hotovosti bezprostredne o opustení Tatra banky v Partizánskom. Na kamerových záznamoch bude vidieť žalovaného v 1. rade, ako odovzdáva peniaze konateľovi žalobcu Q. A.. Po vyhotovení Dodatku č. 3 bol žalovaný v 1. rade opäť nútený vybrať ihneď sumu 3 700 € a odovzdať ju konateľovi žalobcu Q. A., s tým, že sa vyplácal úver 4 700 € z Dodatku č. 2. Istina z Dodatku č. 2 teda bola žalobcovi vrátená. Údaj, že istina podľa Dodatku č. 3 predstavuje 19 100 € teda nie je pravdivý. Istina mala predstavovať 5 700 €. Sumu 3 700 € odovzdal žalovaný v 1. rade konateľovi žalobcu bezprostredne po opustení banky, na kamerových záznamoch to bude vidno. Okrem toho žalovaný v 1. rade vyplatil v hotovosti konateľovi žalobcu v roku 2016 sumu 5 000 €, istina úveru je teda už splatená. Opätovne poukazujú na absolútnu neplatnosť právneho úkonu, rozpor s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku, odporovanie zákonu a obchádzanie zákona, ako i neplatnosť zmluvy týkajúcej sa zabezpečenia úveru. Tvrdia že žalobca zneužil ich finančnú tieseň.

(10) Ako dôkazy označili kamerové záznamy z okolia Tatrabanky v Partizánskom z 15.10.2014, 06.03.2015, 31.08.2015 a 17.02.2016 a výsluch konateľa žalobcu Q. A..

(11) Súd požiadal Tatrabanku a.s., aby oznámila, či majú k dispozícii kamerové záznamy spred budovy Tatrabanky a.s. v Partizánskom z označených dní. Spoločnosť Tatra banka a.s. súdu dňa 03.02.2020 oznámila, že žiadosti o sprístupnenie takých záznamov nemôžu vyhovieť, pretože kamerové záznamy podľa zákona o bankách sa likvidujú po uplynutí trinástich mesiacov po dni ich vyhotovenia.

(12) Súd nariadil na 01.04.2020 predbežné prejednanie sporu, na ktoré predvolal strany a zástupcu žalobcu. Právnomu zástupcovi žalobcu zároveň doručil dupliku žalovaných a všetkým stranám súd doručil oznámenie Tatra banky a.s.

(13) Predbežné prejednanie sporu bolo dňa 18.03.2020 z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej situácie v Slovenskej republike z dôvodu šírenia ochorenia Covid-19 zrušené.

(14) Následne súd nariadil vo veci pojednávanie na 02.09.2020, to však bolo so súhlasom strán odročené na 11.11.2020.

(15) Z dôvodu ochorenia a nariadenej karantény požiadali obaja žalovaní o odročenie tohto pojednávania, pričom súd im vyhovel a pojednávanie odročil na 01.02.2021. Strany o novom termíne pojednávania riadne a včas upovedomil.

(16) Žalovaní v 1. a v 2. rade sa na nariadené pojednávanie neustanovili. Neustanovil sa ani konateľ žalobcu. Keďže bol navrhnutý ich výsluch, súd pojednávanie odročil na 14.04.2021 bez jeho otvorenia.

(17) Z dôvodu opatrení prijatých vládou Slovenskej republiky v uznesení č. 109 z 24.03.2021 súd pojednávanie opäť odročil, tentokrát na 02.06.2021. O zmene termínu pojednávania upovedomil strany a ich zástupcov. Žalovaným v 1. a v 2. rade bolo upovedomenie o termíne pojednávania doručené 13.04.2021.

(18) Žalovaná v 2. rade doručila súdu dňa 01.06.2021 (deň pred nariadeným pojednávaním) podanie, v ktorom uvádza, že vzhľadom k zhoršeniu zdravotného stavu žalovaného v 1. rade je potrebná jeho opatera v domácom liečení. Preto sa ospravedlnila z neúčasti na pojednávaní. Pojednávanie odročiť nežiadala. Žalovaný v 1. rade sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil, odročenie pojednávania nežiadal.

(19) Keďže bolo všetkým stranám, respektíve ich zástupcom doručené riadne a včas predvolanie na pojednávanie, bola im daná dostatočná lehota na prípravu naň a keďže žiadna zo strán nežiadala z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania, súd vec dňa 02.06.2021 prejednal v neprítomnosti žalovaných v 1. a v 2. rade, a to podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

(20) Súd na pojednávaní určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje medzi stranami za sporné, ktoré za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie a ako vec predbežne právne posúdil. U právneho zástupcu žalobcu zistil, či trvá na výsluchu konateľa žalobcu. Keďže sa vyjadril pozitívne, súd konateľa žalobcu vypočul. Okrem toho súd vykonal dokazovanie v súlade s § 204 CSP listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o úvere č. 634/2014 zo dňa 15.10.2014 na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 10 až 13, Dodatkom č. 1 k Zmluve o úvere č. 634/2014 zo dňa 06.03.2015 na č.l. 14 až 15, Dodatkom č. 2 k Zmluva o úvere č. 634/2014 zo dňa 31.08.2015 na č.l. 16 až 17, Dodatkom č. 3 k Zmluva o úvere č. 634/2014 zo dňa 17.02.2015 na č.l. 18 až 20, Výzvou č. 1 na splnenie si povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere zo dňa 28.02.2019 na č.l. 21 až 22, Oznámením o začatí výkonu záložného práva po splatnosti pohľadávok vyplývajúcich zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 634/2014 zo dňa 15.10.2014 zo dňa 15.04.2019 na č.l. 23 až 26, predžalobnou výzvou zo dňa 16.07.2019 na č.l. 27. Z vykonaných dôkazov súd pre potreby rozhodnutia vo veci zistil nasledujúci skutkový stav:

(21) Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 634/2014 zo dňa 15.10.2014 na č.l. 10 vyplýva, že žalobca ako veriteľ v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaní v 1. a v 2. rade ako spoloční dlžníci uzavreli zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 4 700 €, ktorý sa zaviazali vrátiť do 15.04.2015 vrátane dohodnutého úroku, ktorý si žalobca v tomto spore neuplatňuje. Dlžníci sa zaviazali vrátiť úver na účet veriteľa špecifikovaný v zmluve s dohodnutým variabilným symbolom a s dohodnutou správou pre adresáta. Zmluva je podpísaná vlastnoručnými podpismi oboch žalovaných. Podľa nadpisu bola zmluva uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, označená je však ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, pričom v článku IV. bod 4 odkazuje na zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj na Občiansky zákonník.

(22) Z Dodatku č. 1 k Zmluve o úvere zo dňa 06.03.2015 na č.l. 14 vyplýva, že v uvedený deň strany zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreli dodatok k nej, v ktorom sa dohodli na zvýšení istiny o sumu 4 700 € a na predĺžení lehoty splatnosti do 06.09.2015. Podľa Dodatku teda poskytol veriteľ dlžníkovi na podklade zmluvy celkom úver vo výške 9 400 €, pričom splatnosť tejto sumy (vrátane neuplatnených úrokov) mala nastať podľa zmluvy 06.09.2015. Dodatok je podpísaný vlastnoručnými podpismi oboch žalovaných.

(23) Z Dodatku č. 2 k Zmluve o úvere zo dňa 31.08.2015 na č.l. 16 vyplýva, že v uvedený deň strany zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreli dodatok k nej, v ktorom sa dohodli na ďalšom zvýšení istiny o sumu 4 700 € a na predĺžení lehoty splatnosti do 06.03.2016. Podľa Dodatku teda poskytol veriteľ dlžníkovi na podklade zmluvy celkom úver vo výške 14 100 €, pričom splatnosť tejto sumy (vrátane neuplatnených úrokov) mala nastať podľa zmluvy 06.03.2016. Dodatok je podpísaný vlastnoručnými podpismi oboch žalovaných.

(24) Z Dodatku č. 3 k Zmluve o úvere zo dňa 17.02.2016 na č.l. 18 vyplýva, že v uvedený deň strany zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreli dodatok k nej, v ktorom sa dohodli na ďalšom zvýšení istiny o sumu 4 700 € a na predĺžení lehoty splatnosti do 06.09.2016. Podľa Dodatku teda poskytol veriteľ dlžníkovi na podklade zmluvy celkom úver vo výške 19 100 €, pričom splatnosť tejto sumy (vrátane

neuplatnených úrokov) mala nastať podľa zmluvy 06.09.2016. Dodatok je podpísaný vlastnoručnými podpismi oboch žalovaných.

(25) Z výzvy na splnenie si povinnosti zo dňa 28.02.2019 na č.l. 21 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaných v 1. a v 2. rade na zaplatenie dlžnej sumy, ktorú vyčíslil na 33 937 € a ktorá pozostávala z neuhradených splátok 20 000 € a zmluvnej pokuty 13 973 € (zmluvnú pokutu si v tomto spore neuplatňuje). Výzva bola obom žalovaným doručená 06.03.2019.

(26) Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 15.04.2019 na č.l. 23 vyplýva, že žalobca ako veriteľ začal výkon záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom zálohu, a to na uspokojenie pohľadávky zo zmluvy o úvere uzavretej medzi stranami dňa 15.10.2014 vrátane dodatkov k nej.

(27) Z predžalobnej výzvy na č.l. 27 vyplýva, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu dňa 16.07.2019 vyzval žalovaných na zaplatenie istiny 19 100 €, alebo na vyriešenie sporu mimosúdnu cestou.

(28) Konateľ žalobcu Q. A. na pojednávaní dňa 02.06.2021 uviedol, že žalovaného v 1. rade pozná už dlho a chcel mu pomôcť. Priebežne mu nedával nič. Žalovanú v 2. rade ani nevidel, dodatky jej dával na podpis žalovaný v 1. rade a potom ich len priniesol. Ani len časť dlhu nebola splatená. Bonitu žalovaných žalobca neoveroval, vychádzal z toho, že žalobcu v 1. rade poznal, už v minulosti mu požičal peniaze. Údaje žalovaných neoveroval v žiadnom registri, bolo to na dôvere. Aj s uplatnením nároku čakal do posledného možného dátumu.

(29) Súd nevykonal dokazovanie výsluchom žalovaných v 1. a v 2. rade, ani kamerovými záznamami z okolia Tatra banky a.s., hoci boli také dôkazy navrhnuté. Výsluch žalovaných súd nevykonal, pretože na neustanovili na pojednávanie, na ktorom mali byť vypočutí. Súd zároveň nepovažoval ich výsluch za nevyhnutný pre rozhodnutie v spore. Súd mal k dispozícii dostatok objektívnych (listinných) dôkazov, na podklade ktorých bolo možné rozhodnúť. Žalovaní zároveň mali dostatok príležitostí poskytnúť k veci písomné vyjadrenie, pričom tieto príležitosti aj využili. Z písomných vyjadrení strán vyplýva, že sporné skutkové tvrdenia majú charakter „tvrdenia proti tvrdeniu“, pričom žalobca na svojich skutkových tvrdeniach aj prostredníctvom svojho konateľa zotrval. Tvrdenia žalovaných o splatení uplatneného nároku žalobcu pritom neboli zo strany žalovaných podporené žiadnym dôkazom. Ich výsluch (aj ak by na ňom zopakovali svoje predchádzajúce skutkové tvrdenia) teda súd pre rozhodnutie v spore považuje za nadbytočný a aj preto ho nevykonal. Dokazovanie kamerovými záznamami z okolia Tatra banky a.s. v Partizánskom nebolo možné vykonať z dôvodu, že také kamerové záznamy neexistujú.

(30) Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledujúcich právnych predpisov:

(31) Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (15.10.2014) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

(32) Podľa § 2 písm. a) až d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(33) Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

(34) Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(35) Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

(36) Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy medzi zmluvnými stranami (15.10.2014, ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

(37) Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

(38) Podľa § 261 ods. 6 písm. d) ObZ Touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

(39) Podľa § 369 ods. 1 až ods. 3 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

(40) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (15.10.2014, ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(41) Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

(42) Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

(43) Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(44) Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(45) Podľa § 511 ods. 1 OZ ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

(46) Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je v podstatnom rozsahu dôvodná. Najskôr sa súd zaoberal tým, či má žalobca aktívnu vecnú legitimitáciu. Dospel pritom ku kladnému záveru. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca je na základe zmluvy o úvere veriteľom pohľadávky proti žalovaným uplatnenej v tomto spore. Takisto súd uzavrel, že žalovaní

majú pasívnu vecnú legitimáciu, keďže sú spoločnými dlžníkmi zo zmluvy o úvere, na podklade ktorej si žaloba proti nim v tomto spore uplatňuje plnenie.

(47) Nato sa súd zaoberal platnosťou zmluvy o úvere, na podklade ktorej si žalobca uplatňuje v tomto spore plnenie. Zistil, že zmluva je platnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) ZoSÚ. Zo zmluvy je evidentné, kto sú jej stranami, aký je jej obsah, zo žiadneho z dôkazov nevyplýva, že by mala byť uzatváraná za neštandardných podmienok. Má povinnú písomnú formu. Uzatváral ju veriteľ v rámci predmetu podnikateľskej činnosti a žalovaní v 1. a v 2. rade, ktorí pri jej uzatváraní nekonali ako podnikateľ. Ide preto o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Rovnaké závery platia aj pre všetky tri dodatky k zmluve, tieto takisto vzhľadom na charakter zmluvných strán možno považovať za súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(48) Zmluva uzavretá medzi stranami je v užšom zmysle zmluvou o spotrebiteľskom úvere, zároveň je však aj v širšom zmysle zmluvou o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. ObZ. Jej obsahom je totiž záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky do určitej sumy a zväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Povinnosť pre dlžníka vrátiť peňažné prostriedky vyplýva aj z ustanovenia § 504 ObZ.

(49) Na zmluvu sa teda aplikuje v prvom rade zákon č. 129/2010 Z.z., v druhom rade Občiansky zákonník a v treťom rade Obchodný zákonník. Keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, popri osobitných ustanoveniach v ZoSÚ prednosť majú ustanovenia spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku.

(50) Z obsahu dokazovania, najmä z listinných dôkazov (zmluvy a dodatkov), ani z výpovede konateľa žalobcu na pojednávaní nevyplýva, že by mala byť zmluva uzatváraná neštandardným spôsobom. Zmluva má písomnú formu a je v celom rozsahu jasná a zrozumiteľná. Jej obsah je dovolený (zákonodarcu v právnych predpisoch umožňuje uzatváranie úverových zmlúv) a neprieči sa dobrým mravom (v zmluve ani v dodatkoch neboli dohodnuté žiadne ustanovenia, na podklade ktorých si žalobca uplatňuje plnenie, ktoré by sa priechli pravidlám spoločnosti, na ktorých je potrebné bezpodmienečne trvať). Žalovaní síce tvrdia, že zmluva by sa mala považovať za neplatnú, pretože sa priechli dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku, neuviedli však, v čom konkrétne vidia tento rozpor. Taktiež má odporovať zákonu a obchádzať ho. Opäť však neuviedli, ktorému zákonu má odporovať a ktorý zákon má obchádzať a v čom konkrétne. Z vykonaných dôkazov nebolo možné vyvodiť záver, že by zmluva ako taká odporovala zákonu alebo že by ho obchádzala. Je síce pravda, že niektoré ustanovenia zmluvy by bolo možné za určitých okolností hodnotiť ako neplatné, napríklad ustanovenia o zabezpečení záväzku žalovaných, avšak žalobca si na podklade týchto ustanovení neuplatňuje v tomto spore žiadne plnenie, preto preskúmvanie týchto ustanovení nebolo predmetom tohto konania. Žalobca si uplatňuje len nárok na vrátenie dlžnej istiny. Právo na vrátenie istiny úveru mu pritom vyplýva nielen z dohody v zmluve, ale aj priamo z právneho predpisu (§ 504 ObZ). Ak sa domáha vrátenia istiny poskytnutého úveru, nemôže teda konať v rozpore so zákonom, respektíve obchádzajúc zákon, pretože len využíva právo, ktoré mu zákon priznáva.

(51) Je pravda, že podriadenie zmluvy (výlučne) režimu Obchodného zákonníka by bolo neprijateľnou podmienkou. Nespôsobovalo by však neplatnosť celej zmluvy, ale len neplatnosť tohto ustanovenia, pričom zmluva by sa riadila nielen Obchodným zákonníkom, ale aj predpismi upravujúcimi spotrebiteľské právo (zákon 129/2010 Z.z., Občiansky zákonník). V tomto prípade však zmluva nie je podriadená výlučne režimu Obchodného zákonníka, keďže hoci ide podľa nadpisu o zmluvu o úvere (podľa odkazu na § 497 ObZ), podľa rovnakého nadpisu ide zároveň o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a samotný text zmluvy odkazuje aj na aplikáciu zákona č. 129/2010 Z.z. aj Občianskeho zákonníka (čl. IV bod 4).

(52) Dojednania týkajúce sa RPMN nemá zmysel skúmať, keďže žalobca si neuplatňuje zaplatenie úrokov a poplatkov, pričom neuvedenie alebo nesprávne uvedenie RPMN má vplyv iba na vznik domnienky, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (nie na platnosť zmluvy).

(53) Zabezpečenie úveru (vrátane zmluvných pokút) nemá zmysel skúmať, pretože žalobca sa v tomto spore nedomáha žiadneho plnenia vyplývajúceho zo zabezpečenia záväzku žalovaných a zo žiadneho z prednesených skutkových tvrdení ani nevyplýva, že by žalovaní z titulu zabezpečenia žalobcovi plnenie poskytli. Preto nemá zmysel skúmať ani prípadné nesprávne započítanie plnení žalovaných (nebolo preukázané akékoľvek plnenie žalovaných).

(54) Tvrdenie žalovaných, že žalobca zneužil, že sa nachádzali vo finančnej tiesni nebolo v konaní preukázané. Obsah zmluvy nijako nesvedčí tomu, že by sa žalobca snažil dosiahnuť na úkor žalovaných ako dlžníkov neodôvodnené výhody. V zmluve nie je dohodnutý ani neprimeraný úrok (žalobca si však úrok ani len neuplatňuje), ani žiadne poplatky zťažujúce dlžníkov. Ako už bolo uvedené, možno mať výhrady k zabezpečeniu úveru, to však predmetom tohto konania nie je a nemá ani vplyv na povinnosť dlžníkov vrátiť poskytnutú istinu úveru.

(55) Z uvedených dôvodov teda súd uzavrel, že zmluva (vrátane dodatkov k nej), na podklade ktorej si žalobca uplatňuje plnenie, je platnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere a žalovaní sú ako spoloční dlžníci povinní na jej podklade žalobcovi vrátiť poskytnutú istinu. Túto povinnosť mali do 06.09.2016 (ako bolo dohodnuté v Dodatku č. 3), avšak nepreukázali, že by si ju splnili. Preto ich súd zaviazal zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu 19 100 €.

(56) Keďže sú so zaplatením istiny v omeškanií, priznal súd žalobcovi popri istine aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, a to z priznanej istiny, od prvého dňa omeškania, teda od 07.09.2016. Vo výroku rozsudku sa síce uvádza ako dátum pre počítanie úroku z omeškania 07.09.2019, ide však o zrejmu nesprávnosť. Súd uviedol, že úrok z omeškania priznáva odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti dlhu, čo má správne byť 07.09.2016, nie 07.09.2019, ako bolo nesprávne vyhlásené. Táto zrejma nesprávnosť bude opravená opravným uznesením. Výška úroku z omeškania vychádza z ustanovenia § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

(57) Žalovaní sa v spore bránia tvrdením, že žalobcovi už istinu uhradili, keďže v skutočnosti žalovaný v 1. rade odovzdával splátky konateľovi žalobcu v hotovosti. Toto skutkové tvrdenie však žalovaní nepreukázali žiadnym dôkazom. Žalobca prostredníctvom svojho konateľa toto ich skutkové tvrdenie poprel. Ak dlžník tvrdí, že jeho dlh uplatňovaný veriteľom v súdnom spore zanikol splnením, je to práve dlžník, kto má procesnú povinnosť preukázať toto tvrdenie dôkazom (dôkazmi). Žalovaní navrhli na preukázanie týchto tvrdení svoj výsluch a oboznámenie kamerových záznamov z okolia banky, ktoré mali potvrdzovať odovzdávanie peňazí konateľovi žalobcu. Žiaden z týchto dôkazov však z už uvedených dôvodov vykonaný byť nemohol. Iné dôkazy na preukázanie tvrdení o zániku záväzku splnením nepredložili ani neoznačili. Preto žalovaní v 1. a v 2. rade neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali svoje tvrdenie, že ich dlh zanikol splnením.

(58) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(59) Lehotu na plnenie súd určil podľa § 232 ods. 3 CSP dlhšiu ako zákonnú - trojdňovú. Vychádzal pritom z nasledujúcich úvah:

(60) Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca pred uzavretím zmluvy so žalovanými neskúmal ich schopnosť splatiť poskytnutý úver. Konateľ žalobcu uviedol, že dôveroval žalovanému v 1. rade, pretože ho poznal. To však s poukazom na § 7 ZoSÚ v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepostačuje. Veriteľ má zákonnú povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou a schopnosť dlžníka splatiť úver musí vždy starostlivo skúmať, pričom nepostačí ani, ak sa spoľahne výlučne na tvrdenia dlžníka. Nedodržanie tejto povinnosti má zákonný následok v § 11 ods. 2 ZoSÚ - úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a veriteľ nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu.

(61) Bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru v tomto prípade nemá zmysel sa zaoberať, keďže si žalobca žiadne úroky ani poplatky neuplatňuje. Je však potrebné postupovať podľa citovaných ustanovení a plnenie dlžníkov rozložiť na primerané splátky. Súd pritom uvažoval tak, že je spravodlivé požadovať od dlžníkov, aby istinu dlhu splatili v lehote troch rokov. Takúto lehotu súd považuje za primeranú aj s ohľadom na to, že pôvodne bol dlh žalovaných splatný v 6-mesačnej lehote, pričom táto sa trikrát predlžovala a vždy bola dohodnutá opäť na 6 mesiacov. Pôvodná splatnosť dlhu podľa zmluvy mala byť teda napokon v lehote takmer dvoch rokov. Súd túto lehotu napokon ešte predĺžil o ďalší rok, pričom toto predĺženie možno vnímať v posudzovanej veci aj ako sankciu udelenú veriteľovi za nedodržanie jeho zákonnej povinnosti postupovať s odbornou starostlivosťou. Zároveň však súd považuje za spravodlivé, aby lehota na plnenie žalovaným bola obmedzená v tom zmysle, že v prípade, ak by rozhodnutie o splatnosti dlhu v splátkach nerešpektovali a čo i len jednu splátku nezaplatili riadne a včas, nastane splatnosť celého nezaplateného plnenia.

(62) Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o splatnosti podľa § 232 CSP sa netýka merita (podstaty) sporu medzi stranami a týka sa len lehoty na plnenie prisúdenej sumy, súd vo zvyšku žalobný návrh nezamietal. Súd mu totiž v podstate v celom rozsahu vyhovel, len modifikoval zákonnú lehotu na plnenie.

(63) ej7ienky poskytnutia úverov. skom elené JUDr. úhradu dlhu. . tovať. Boli zaslané 4 upomienky v súlade so splátkou úveru e-mailPodľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(64) Podľa § 2Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(65) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalobca bol v spore v plnom rozsahu procesne úspešný, preto mu súd priznal plný nárok na náhradu trov konania, a to proti žalovaným ako spoločným dlžníkom, tvoriacim procesné spoločenstvo, spoločne a nerozdielne. O ich výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.